Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 30 FRIDAY, FEBRUARY 13 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 –ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 13-го ЛЮТОГО 1998 р. Ч. 30 РІК CV

НДП підтримала дії Уряду в справі атентату

Київ (УНІАР). У зв'язку з замахом на життя першого заступника голови Ради Міністрів Автономної Республіки Крим Олександра Сафонцева, виконавчий комітет Народно-Демократичної Партії ухвалив заяву, в якій рішуче засудив "практику політичного терору". "Мета злодійських дій зрозуміла, — сказано в заяві, — чинити опір рішучим діям Президента України, Уряду з наведення конституційного порядку, відволікати увагу від Ялти, залякати всіх, хто знаходить в собі сили протистояти тіньовому капіталові та тіньовій політиці під час виборчої кампанії".

Комітет НДП вимагає від правоохоронних органів покласти край безправності на півострові та покарати злочинців, а також висловив на підтримку дій Кабінету Міністрів України щодо наведення в Криму конституційного порядку.

У заяві правління кримського відділу НДП міститься заклик до інших партій та громадськости об'єднати свої зусилля, щоб зупинити "цю криваву бійню і не допустити до влади криміналітет, у яку б політичну одіж він не виряджався".

У Симферополі Президія ВР АРК заслухала звіт керівників силових структур про останні події в Ялті. У праці президії взяли участь голова Ради Міністрів АРК Анатолій Франчук та представник Президента України в АРК Василь Кисельов.

Начальник головного управління МВС України в Криму Геннадій Москаль поінформував про хід розслідування замаху на життя першого заступника голови Ради Міністрів автономії Олександра Сафонцева. Він підкреслив, що в цьому злочині є суто політичний підтекст — хтось хотів відволікти увагу правоохоронних органів від Ялти, підірвати політичну стабільність. Окрім цього, Олександра Сафонцева було зареєстровано кандидатом на народного депутата України від Курчинської виборчої округи ч.5.

Представник Президента Василь Кисельов повідомив, що розслідування справи щодо замаху на життя Сафонцева перебуває під контролем Президента України і просив розслідувати її належним чином.

За повідомленням міністра охорони здоров'я АРК, стан здоров'я О. Сафонцева все ще залишається важким.

Російська дума відклала розгляд договору з Україною

Москва. — 10-го лютого Державна дума Росії постановила відклasти розгляд російсько-українського договору принаймні до початку наступного місяця. Як відомо, Верховна Рада України ратифікувала цей документ минулого місяця.

Російські депутати мали розглядати договір 6-го лютого, але голова комітету у справах СНД Георгій Тіхонов заявив, що нижня палата російського парляменту не зробить цього до березня.

Російська газета „Комерсант" пише, що у зволіканні з розглядом договору винне міністерство закордонних справ Росії. Неназвані джерела у Державній думі повідомили, що міністерство закордонних справ відкладає розгляд договору доти, доки Україна не ратифікує угоду щодо поділу Чорноморської фльоти.

Київська газета „День" висловлює припущення, що зволікання спричинене конфліктом у Криму і наближенням виборів в Україні. Як відомо, Президент Леонід Кучма звільнив посадника Ялти, що, за оцінкою деяких оглядачів, є підготовою до прямого президентського правління на півострові. У зв'язку з цими подіями Росія зайняла вичікувальне становище, пише газета.

З'явився ще один тіньовий Уряд

Київ (УНІАР). — Партія Духового, Економічного і Соціяльного Прогресу (ПДЕСП) презенту-вала власний опозиційний уряд.

Прем'єр-міністер вже другого в Україні опозиційного уряду Іван Бурдак, який є головою ПДЕСП, заявив, що партія йде на цей крок, усвідомлюючи власний кадрово-інтелектуальний потенціял, і несе з собою „законодавчі моделі", випрацювані аналітичним центром партії. Як відомо, перший тіньовий Уряд зформувала Партія „Громада", яку очолює колишній прем'єр Павло Лазаренко.

Тіньовий уряд пропонує здійснити перебудову системи державного управління шляхом ліквідації Міністерства Економіки, галузевих міністерств, галузевих відділів та управлінь апаратів Кабінету Міністрів та Адміністрації Президента. Замість цього пропонується створити Вищу економічну раду — „мозковий центр економічної політики держави", яка складатиметься з галузевих департаментів (до 50-ти осіб). Завдяки цій перебудові Уряд буде скорочено на 30-40 відс.

Штат „альтернативного уряду" майже зформовано, проте на презентації членів уряду не було міністрів оборони, внутрішніх і прикордонних справ. За словами прем'єра, ці люди працюють у відповідних структурах і „з'являться" лише напередодні виборів.

Сусіди Іраку бояться його зброї

Доґа, Катар. — Вілліям Коген, секретар Департаменту оборони ЗСА, вже впродовж кількох днів відвідує країни околиць Перської затоки, щоб здобути підтримку можливого військово-збройного удару на Ірак.

У вівторок, 10-го лютого, В. Коген заявив, що хоча країни околиць Перської затоки вповні підтримують ЗСА у їхніх заходах добитися повороту інспекторів Організації Об'єднаних Націй до їхньої праці — перевірки іракської збройної програми, то майже ніхто не є готовий публічно підтримати збройну методу для полагодження цього конфлікту.

Оман, Кувайт і Баґрейн є тими країнами, що дали згоду на розміщення деяких військових обладнань на їхній території, але так як інші країни околиць Перської затоки, відмежували себе від будь-якої прямої участи у військово-збройному атакуванні Іраку. Вони є тими сусідами Іраку, на яких найшвидше Саддам Гуссейн міг би випробовувати свою хемічну зброю, і за словами катарського міністра закордонних справ Гаміда аль Тані, ніхто з них не хоче бачити ще одного збройного удару проти Іраку.

Основною причиною таких заяв є їхні турботи, що у випадку збройного удару проти Іраку під проводом ЗСА, найбільше на цьому потерплять звичайні цивільні громадяни.

Все ж таки, В. Коген уважає, що у випадку цілковитого провалу дипломатичного полагодження існуючої кризи, всі ці країни в крайньому випадку таки підтримають збройні заходи ЗСА. Одначе він кілька разів підкреслив, що всі ці країни сподіваються мирного полагодження існуючого конфлікту та розраховують на те, що непотрібною буде їхня участь у можливому збройному полагодженні іракської кризи.

Н. Мандела все ще звинувачує білих

Йоганнесбурґ, Південна Африка. — Представляючи громадськості Південно-Африканської республіки свого політичного спадкоємця, нового провідника партії Національний конгрес, президент країни Нелсон Мандела несподівано зрадив власну толеранцію і поміркованість щодо співжиття в межах однієї держави двох рас — чорної і білої.

Н. Мандела, в давньому дусі войовничого протистояння між обома расовими громадами, стверджував, що білі південноафриканці продовжують перешкоджати економічному розвиткові країни і в цей спосіб хочуть залишити расову нерівність, яка була лихом країни довгі 40 років панування апартеїду.

Однак конкретні факти в країні складаються якраз всупереч звинуваченням Н. Мандели. Південноафриканська преса з ентузіязмом розповіла про знаменитого білого підприємця Меєра Кана, який добровільно покинув пост керівника найбільшої пивоварної корпорації „Савт Африка бруверіс", щоб стати безплатним головним адміністратором поліційного департаменту країни. „Ця країна,— сказав М. Кан в розмові з журналістами,— була доброю до мене, годувала й одягала мене, дала освіту, дала можливості виявити свої сили у підприємницькому світі. Тепер прийшов час, щоб я хоч частинно повернув їй свій борг".

Президент Н. Мандела, силою цієї обставини змушений зм'якшити свій тон, признав, що Південно-Африканська Республіка стала розвинутою державою великою мірою завдячуючи праці та ініціятиві білої менщини.

Щоправда, і на цей раз Н. Мандела не втримався від критики, спрямувавши її проти З'єднаних Стейтів Америки, які, на його думку, у конфлікті з Іраком „самочинно беруть на себе ролю міжнародного жандарма".

„Громада" подала на розгляд закон про опозицію

Київ (УНІАР). — Народні депутати України, члени Партії „Громада" Юлія Тимошенко та Олександер Ілляшкевич внесли на розгляд парляменту в порядку законодавчої ініціятиви проєкт закону про організовану політичну опозицію в Україні.

На думку авторів проєкту, цей закон „у співвідношенні з новим порядком виборів до парляменту України за змішаною системою має на меті сприяти чіткому політичному структуруванню партій і бльоків, встановленню відповідальности перед суспільством за висунуті програми та їхнє здійснення".

Необхідним елементом такої системи є, на думку Ю. Тимошенко та О. Ілляшкевича, чітко поставлений механізм парляментарної більшости і парляментарної опозиції. Окремий розділ цього законопроєкту присвячений складові та структурі „опозиційного Кабінету Міністрів України". Також визначається статус позапарляментарної опозиції і здійснюваної нею діяльности.

Л. Кучма хоче відновити приватизацію

Київ. — Виступаючи на першій всеукраїнській нараді підприємців, яка відбулася 10-го лютого, Президент Леонід Кучма сказав, що приватизація повинна відновитися. Він висловив жаль з приводу того, що Верховна Рада зупинила приватизацію і пообіцяв покінчити з державною монополією в енергетиці.

УНІАР повідомила, що Л. Кучма ознайомив присутніх зі своїм баченням розвитку приватного підприємства у трьох аспектах: економічному, соціяльно-політичному і зовнішньо-політичному. Соціяльно-економічний аспект полягає в тому, що підприємства повинні створювати нові місця праці, а зовнішньо-політичний визнає, що недержавний сектор економіки більш підходить для розвитку міжнародних відносин. Президент висловився також за негайне створення механізму кредитування малого підприємництва.

Л. Кучма повідомив, що з 960,000 зареєстрованих підприємств торік звітували перед державою лише 100,000. У зв'язку з цим Л. Кучма навів слова німецького економіста Фрідріха Ерґарда: „Віддай державі усе те, що їй належить, і вона гарантуватиме тобі успіх". Слова ці, однак, викликали сміх у залі.

Підприємці у своїх виступах критикували владу і несприятливі умови для підприємництва в Україні. „Ми з жахом очікуємо нових постанов Кабінету Міністрів. Таке відчуття, що пишуться вони за кордоном", — сказав голова Спілки Підприємців Криму Олександер Дудков. Він повідомив, що привіз з собою відеокасету, на якій зафіксовано як державні чиновники займаються ракетерством.

Депутат Володимир

(Закінчення на стор. 4)

80-РІЧЧЯ БОЮ ПІД КРУТАМИ ВІДЗНАЧЕНО ГІДНО

Ідуть ветерани зі своїми прапорами.

Ню Йорк (О. Кузьмович). — Точно в тиждень після повороту з України представника Крайової Управи Братства кол. Вояків І-ої УД УНА і референта для справ зв'язку з Україною, Юрія Ференцевича, ми відбули з ним розмову, щоб довідатися з першого джерела та під враженням пережитого, про перебіг відзначення. Ю. Ференцевич був єдиним представником ветеранів із ЗСА і тому його розповідь — це найбільш достовірне джерело інформацій для зафіксування цієї історичної події.

— Чи можете розповісти дещо про ґенезу відзначення та хто був її організатором?

(Продовження на ст. 3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ВЕТО НА ЗАКОН ПРО СТАТУС ВЕТЕРАНІВ

КИЇВ. В суботу, 7-го лютого, Президент України застосував право вето щодо закону "Про статус ветеранів військової служби та їх соціяльний захист". Голова держави вважає, що цей документ Верховна Рада має розглянути повторно, оскільки його ухвалено без відповідного фінансово-економічного обґрунтування, а окремі положення суперечать Конституції та законам України. Зауваження і пропозиції Президента спрямовано на виправлення помилок в законі. Водночас Леонід Кучма підписав ухвалені Верховною Радою закони "Про запровадження в порядку експерименту єдиного фіксованого податку на діяльність господарських товаровиробників" і закон "Про Вищу раду юстиції".

ГОТУЮТЬСЯ ПРИЙНЯТИ СПОСТЕРІГАЧІВ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма підписав розпорядження про забезпечення перебування в Україні офіційних спостерігачів від чужоземних держав і міжнародних організацій у виборах 1998 року. Цим голова держави підтримав пропозицію Центральної виборчої комісії і створив робочу групу, яка має здійснити відповідні підготовчі заходи. Групу очолив Володимир Іващенко, заступник міністра Кабінету міністрів.

ЦВК СПОДІВАЄТЬСЯ ПРИПИНЕННЯ ПРЯМИХ РАДІОПЕРЕДАЧ З ПАРЛЯМЕНТУ

КИЇВ. — 10-го лютого голова Центральної виборчої комісії Михайло Рябець заявив на пресконференції, що „питання щодо припинення прямих радіопередач пленарних засідань Верховної Ради України найближчим часом буде розв'язано позитивно". За повідомленням українського телебачення, 9-го лютого ЦВК передала Верховній Раді, Президентові Леонідові Кучмі і прем'єр-міністрові Валерієві Пустовойтенкові звернення у цій справі. Комісія пояснює свою вимогу тим, що надійшло багато листів від виборців, які вбачають у прямих радіопередачах порушення рівних прав учасників виборчого процесу: депутати використовують трибуну парляменту для передвиборчої кампанії.

ЗНОВУ ПОБИТО ТЕЛЕЖУРНАЛІСТА

ЧЕРКАЩИНА. — Автор і ведучий інформаційно-аналітичної програми Микола Ратушний опинився в міській лікарні Умані після того, як його побили невідомі залізними прутами. Це вже другий випадок побиття тележурналістів за останні кілька днів. 6-го лютого в Херсоні до лікарні потрапив зі струсом мозку кореспондент українського телебачення Сергій Міхеєв. На М. Ратушного вчинено напад пізно ввечорі, коли він повертався з праці. Напасники почали його бити, не кажучи ні слова. Крики на допомогу почули із сусіднього будинку і злочинці втекли, нічого не взявши з речей журналіста. За повідомленням телебачення, перед тим М. Ратушному не раз погрожували телефонічно. Міліція порушила кримінальну справу.

ОБГОВОРИЛИ УЧАСТЬ ПІДПРИЄМЦІВ У МІЖНАРОДНИХ ВИСТАВКАХ

КИЇВ. — 11-13-го лютого Міністерство Науки і Технологій спільно з представництвом „Дойче Мессе АГ" у країнах СНД та Академією менаджменту Німеччини провело семінар-кольоквіюм, присвячений проблемам ефективної участі українських підприємств у міжнародних виставках-ярмарках у 1998 році. Міністер науки і технологій Володимир Семиноженко, відкриваючи семінар, зазначив, що виставковий бізнес для українських підприємств має важливе значення, особливо, якщо підприємство представляє свою продукцію за межами держави. Виставки, за його словами, сприяють не лише можливостям удосконалити свою продукцію, а й залученню інвестицій. У семінарі брали участь директор німецької Академії менаджменту Ґюнтер Кенкель, представник „Дойче Мессе АГ" Ірене Вайсеґар, урядовці, науковці та представники українських підприємств.

ОБГОВОРЕНО СПІВПРАЦЮ МІЖ УКРАЇНОЮ І НАТО

КИЇВ. — Міністер оборони України Олександер Кузьмук зустрівся із заступником головнокомандувача збройних сил ЗСА в Европі Джеймсом Джемерсоном і обговорив з ним питання співробітництва у військовій галузі між Україною та НАТО. О. Кузьмук розповів про миротворчу діяльність ЗС України, яка триває вже впродовж п'ятьох з половиною років. Перш за все — це участь у вирішенні кризи на Балканах. За словами О. Кузьмука, не зважаючи на скруту, в якій опинилася Україна, та важке економічне становище, українські ЗС готові в майбутньому брати участь у миротворчих навчаннях. Цього року відбудуться навчання на більш високому рівні — на рівні корпусів. Дж. Джемерсон подякував О. Кузьмукові за розповідь і підкреслив, що з українськими вояками дуже приємно працювати.

У СВІТІ

НА ТРИДЕННИХ ОФІЦІЙНИХ відвідинах в Італії перебував російський президент Борис Єльцин. Після зустрічі в Римі з італійським прем'єр-міністром Романом Проді у вівторок, 10-го лютого, на котрій обидва державні мужі обговорювали існуючу іракську кризу, а опісля в спільному повідомленні заявили, що „є вигляди на можливе полагодження цієї справи дипломатичним шляхом", Б. Єльцин подався до Ватикану. Там відбув майже годину зустріч з Папою Іваном Павлом II, на котрій обговорювали цілий ряд важливих питань, включно зі становищем католиків у Росії. Сергій Ястржембскі, речник російського президента підкреслив, що не було розмови на тему існуючих проблем у відносинах між Російською Православною Церквою і Римо-Католицькою Церквою. Також обидва стримались від розмови на тему відвідин Папи Івана Павла II до Росії, хоч їдучи до Італії Б.Єльцин заявив журналістам, що має намір запросити Папу відвідати Росію.

В АМЕРИЦІ

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ВСІ ПЕРЕСТОРОГИ зі сторони Уряду президента Билла Клінтона про те, що час дипломатичних заходів для полагодження іракської кризи наближається до кінця, ЗСА все ж таки не надто поспішають завдавати Іракові збройного удару. Найперше до країн околиці Перської затоки поїхала секретар Державного департаменту Меделин Олбрайт і повернулася без бажаних успіхів, наступним туди ж подався Вілліям Коген, секретар Департаменту оборони та намагався переконувати керівництво згаданих країн підтримати заходи ЗСА. Все це, як твердять офіційні чинники та дипломати країн НАТО, є зумисно плановане, щоб дати всі можливості дипломатичному корпусові полагодити іракську кризу мирним шляхом. Крім того, потрібно часу, щоб мати на поготові конечне військове і збройне обладнання не тільки для конкретного удару, але в першу чергу для показу серйозности у вирішенні цього питання.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Амбіції лідерів не сприяють об'єднанню партій

З наближенням парляментарних виборів у політичних течіях України все більше визріває думка про необхідність єднання принаймні тих партій, які відрізняються тільки особистостями лідерів. Кожному зрозуміло, що з такого великого числа партій людям буде важко вибирати. Отож об'єднання в бльоки однодумців було б корисне і для партій, і для виборців.

До такого єднання закликали представники усіх трьох напрямів: ліві, праві та центристи. Щоправда, не всі заклики звучали привабливо. Наприклад, коли Народний Рух України закликав представників демократичних партій підтримати Рух, то наголошувалося, що з усіх демократично-патріотичних сил тільки Рух може розраховувати на успіх. Отже, єднання можливе тільки навколо Руху. Навряд чи цей заклик сподобався лідерам право-центристських партій, у яких амбіцій ні трохи не менше, ніж у лідерів Руху.

Партія „Реформи і Порядок" (ПРП) виявилася більш розсудливою і закликала національно-демократичні організації центристського спрямування об'єднатися в коаліцію на економічній базі. Така коаліція цілком можлива, але лідери ПРП не запросили до коаліції всіх лівих, радикальних правих сил і також центристів з „Громади" і НДП. Отож ці останні, очевидно, подбають, щоб пересварити між собою потенційних членів коаліції. Керівники НДП вже і так заявили, що ПРП викрала їхню ідею об'єднання на економічній базі. Усі центристи, як відомо, виступають за економічні реформи, хоча при цьому не погоджуються в політичній сфері. „Громада", хоч і заявила про небажання будь з ким об'єднуватися, явно розраховує на частину лівого електорату та інших противників Президента.

Лівих вирішила об'єднати під своїм прапором „Трудова Україна". Вона запропонувала всім партіям лівої орієнтації припинити будь-яку конкуренцію, створити спільну агітаційну систему, виключити боротьбу між лівими кандидатами в мажоритарних округах і спільними силами здобувати депутатські мандати для створення спільної фракції лівих сил у майбутньому парляменті. Цю ідею підхопили лідери Комуністичної, Соціялістичної та Селянської партій, які оприлюднили заяву про підтримку одні одних у виборах і закликали інших лівих приєднатися саме до них.

Події останнього року засвідчили, що Комуністична Партія України втрачає авторитет. Отож задля врятування свого престижу комуністи провели в Києві 7-го лютого спільний з'їзд так званої Асамблеї народів СССР та Союзу комуністичних партій, який діє на терені колишнього СССР. Акція має на меті відродити не лише КПСС, але й сам СССР. Принаймні сьогодні комуністи запевняють одні одних, що це обов'язково станеться і всі народи їх підтримають. А тим, хто найбільше боровся проти незалежности своїх держав, вручили нагороди. Союз комуністичних партій вже давно закликає відтворити імперію та покликати до суду Міхаїла Ґорбачова, Боріса Єльцина, Леоніда Кравчука і Станіслава Шушкевича за розвал СССР.

Деякі політичні коментатори вважають, що в комуністів може перехопити електорат якийсь інший сильний лідер, наприклад Олександер Мороз, за яким стоїть сильний бльок Соціялістичної та Селянської партій. А Наталію Вітренко дехто вважає лідером навіть сильнішим, ніж О. Мороз. Об'єднані соціял-демократи мають кількох сильних лідерів, серед яких найголовнішим вважається Євген Марчук.

Багато хто пророкує перемогу лівих у виборах, але є й інші думки з цього проводу. На минулих виборах народ ще вірив обіцянкам політиків, але сьогодні ситуація змінилася. Більшість виборців уже дозріли до того, що цікавляться програмами кандидатів на депутатів. А що багато партій мають подібні програми, то чималу ролю відіграватимуть особисті симпатії.

Тим часом експертна група Академії Державного Управління при Президенті України встановила, що найбільше число місць у списках усіх партій і бльоків належать керівникам великих комерційних структур. З цієї категорії до парляменту кандидує 505 осіб, тобто 14 відсотків загального числа протендентів.

Д-р Роман Барановський

КАМІНЬ ТРЕБА ПРОБИТИ

Gutta cavat lapidem non vi, sed semper cadendo — це афоризм старих римлян, який в українському звучанні каже: „Крапля видовбує камінь не силою, але постійним падінням". Може комусь здаватися це нормальним явищем і хтось не бачить в цьому нічого особливого. А все ж таки цей афоризм зберігся до наших часів і його часто цитують при різних нагодах. Це тому, що слова, вжиті в цьому афоризмі, мають, крім безпосереднього значення, ще й інше, алегоричне.

З історії знаємо, що будова різних споруд, пірамід, замків, кріпостей, китайських мурів, храмів тривала десятки, а то й сотні років.

Студії, щоб набути якесь звання чи ремесло, вимагають довгих років навчання. Дослідники в ділянках медицини, техніки, астрономії, морських глибин, космосу посвячували такій справі ціле своє життя. Нерідко вони ставали жертвами своїх дослідів. Завдяки їм ми сьогодні користуємося колосальними здобутками в поборюванні різних, головно інфекційних, недуг, променями Рентґена (українець Іван Пулюй був винахідником форесценційної лямпи — попередниці рентґенівської), можливостями різних складних операцій, включно із операцією серця тощо. А які благодаті створили для нас дослідники фізики? Це телефон, телеграф, автомобіль, літак, телевізія, комп'ютери, а останньо факс та „Е-майл", що вможливлює передання вісток, а то й картин, продовж кількох хвилин з одного кінця світу в другий. Всі ці відкриття не постали відразу, а вимагали багато років праці гурту екстраординарних людей і звичайних.

Афоризм, що стоїть у заголовку цієї статті, має відношення теж і до життя громади, організації, народу, а то й держави. Держави не ставали відразу великими і могутніми. Цей процес вимагав довгих років будівництва і творчої праці великих людей, щирих патріотів, військовиків, добрих пляновиків і здібних керівників народу і держави. Деякі творили чуда. Завдяки таким людям держави ставали могутніми. Наприклад, це сталося з Німеччиною і Японією, які хоч і програли у Другій світовій війні, сьогодні перебувають у рядах потуг, які кермують світовою політикою і ґльобальною економікою.

Цих кілька маркантних прикладів доказують, що у всякому ділі, чи в державобудівництві, камінь, під яким розуміємо економічні, соціяльні, екологічні, мілітарні, релігійні та інші проблеми, можна перебороти тільки завзятою, постійною і відданою працею, трудом довгого часу.

В Україні, на превеликий жаль, цей афоризм ще не знайшов свого застосування. Тільки в сфері зовнішньої політики і дипломатії ми пробиваємо цей „камінь" і домагаємось навіть значних успіхів. У всіх інших ділянках, головно в економіці, ми не тягнемо в один гуж, і тому маємо те, що маємо: жахливу заборгованість у заробітній платні робітникам, учителям, пенсіонерам, військовикам, маємо занедбані культуру, пресу, шкільництво, звільнювання з постів чесних людей і рекомендування на їх місце нечесних. А тим часом власть імущі набивають свої кишені і безсоромно льокують гроші в чужинецьких зарубіжних банках. А народ страждає. В Україні гряде нова подія, від якої буде залежати її майбутнє. Це вибори до Верховної Ради, які відбудуться незабаром, 29-го березня ц. р.

Нас цікавить, як проходить в Україні виборча кампанія, а головно — як до цих виборів підготовляються наші демократи? Коли читаємо про це у нашій пресі, то огортає нас жаль і тривога. Ліві політичні партії (комуністична — Петра Симоненка, соціялістична — Олександра Мороза, і селянська — Серія Довганя) спільно заявили, що у виборах депутатів всіх рівнів їхні партії будуть діяти узгоджено, щоб „завдати поразки правлячому антинародному режимові", тобто, щоб завоювати більшість у новому складі Верховної Ради і органів місцевого самоуправління. Ліві хочуть, мовляв, „повернути владу трудовому народові", усунувши від влади „нову буржуазію". Всі три партії зобов'язалися не боротися одна з одною перед виборами, а у новій Верховній Раді створити спільну коаліцію для „захисту інтересів трудового народу".

А як мається справа у демократичному бльоці? Чи там роблять заходи, щоб протиставитися лівим силам, які чинять все

(Закінчення на стор. 4)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Економічний „Дем'янів Лаз" в Івано-Франківському

Ткачук–Попадюк–Литвак–Вишиванюк

Літом 1989 року відкрито правду — скоєні злочини проти українського народу. Знайдено людину (дідуся із Пасічні), котрий після пів століття розповів про жахіття і показав, де закопана трагічна спадщина. Не зважаючи на різні роди шантажу, неприємні погрозливі дзвінки, дідусь повторював, коли розкопували ним вказане місце: „Ще раз, ще раз, це тут, тут, я точно знаю!" Найперше на поверхні появилися людські кістки. Партії і її спільникам КҐБ не вдалося затушувати правду.

В квітні 1997 року подано кримінальну скаргу на Анатолія Попадюка. Скарга подана американським партнером, котра своєю ініціятивою, знанням і відданістю зорганізувала СП Аускопрут в жовтні 1992 та відкрила ворота першим закордонним туристами на Івано-Франківщину.

Та не судилось. Дуже скоро я зорієнтувалася про нечесну гру української сторони. Непошана до гроша, брехня, шахрайство, приниження людської гідности працівників до рабства працювати на „пана Попадюка", всеохоплюючі впливи на всі правоохоронні органи, використування СП тільки для власного збагачення при допомозі „знайомств" у міській і обласній адміністраціях, обман податкової інспекції та західніх партнерів, змусило її шукати способу виступити із СП. Спроби перепродати долю Попадюкові чи іншим західнім інвесторам не увінчалися успіхами, а тільки більш на яву висвітлили закручене ядро брехні та назавжди записали імена нечесних нотарів, прокурорів, суддів від Івано-Франківського до Києва на сторінках „розбудови" української держави.

В квітні 1997 року я подала кримінальну скаргу на Анатолія Попадюка, генерального директора СП Аускопрут. І тут перед нами стає ряд осіб, шановних громадян Міської та Обласної рад, обласних прокурорів та суддів, котрі за гроші готові продати себе і свою державу. Вони не добачували зла в фальсифікаціях документів, фінансових звітах, вони не відчували свого громадського обов'язку викорінити зло із народу. Вони його підсилювали, касуючи тричі кримінальну справу без вияснення у івано-франківській прокуратурі, а віддак перекидали справу у Київ, Генеральну прокуратуру, де Олег Литвак всіма способами пробував задушити справу.

Справа СП Аускопрут сьогодні знаходиться у Верховній Раді перед Григорієм Омельченком (Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією), а американська амбасада, Комерційна палата, на останньому засіданні СТІ, що відбулося в Києві 5-6-го лютого, подала справу до перегляду Комісії Кучма–Ґор. Ті, котрі сприяли А. Попадюкові, тепер стануть до відповідальности за свої вчинки.

Коли не вибрала Верховна Рада О. Литвака на прокурора, — на це була причина. Людина на державному пості має бути в першу чергу чесна. Вона відповідає за громадське майно. Та видно, що вістки про нечесну гру Литвака не дійшли до Івано-Франківського, коли його подається на депутата до Верховної Ради. Вірте, не для того, щоби працювати для громади, а щоби діяти „за закритими обгортками депутатського імунітету" для власного збагачення і прикриття гріхів таких як Ткачук, Попадюк та інших.

Кримінальна скарга на Попадюка та його „квартет" дійде до суду. Так, як той старенький дідусь, що підказував при розкопах Дем'янового Лазу, я буду вичислювати суми і відчитувати імена з ориґінальних документів ...ще раз, ще раз, і ще той ...і ще той, ...але вже тепер перед міжнародним судом.

Прошу читачів висилати копії цього листа в Івано-Франківщину.

Марійка Гельбіґ
Подорожнє бюро „Сковп"
СП „Авскопрут"
основоположник і директор

Д-р Олег М. Волянський

Монументальна книга про Дивізію „Галичина"

У Видавництві Шіффер (Schiffer Publishing Co.) у 1997 році вийшла друком гідна уваги англомовна праця про Дивізію „Галичина", під заголовком "Galicia Division The Waffen-SS 14th Grenadier Division 1943-1945". Книжка має 558 сторінок, з них 147 — це нотатки з коментарями, бібліографія і покажчик імен.

Автор цієї історично-наукової праці — Михайло Орест Лоґуш, майор американської армії в резерві, син дивізійника. Він біля десяти років працював над цією документальною книжкою, збираючи матеріяли із друкованих джерел та особистих розмов з особами, що були членами Дивізії або мали до неї важливе відношення. Сам фахівець у військових справах, автор аналізує військовий вишкіл, озброєння і стратегію боїв. На підставі незаперечних фактів викриває і спростовує неправдиві інформації, поширювані нашими недругами, наприклад, про мниму участь Дивізії у ліквідації Варшавського повстання у 1944 році.

О. Лоґуш глибоко аналізує політичну ситуацію в Україні, зокрема в Галичині, між двома світовими війнами, після інвазії на Польщу гітлерівської Німеччини, а відтак після нападу на СССР, покликаючись на численні джерела. У вступному слові автор розказує про те, як він рішився взятися за цей великий труд, і дякує тим, що йому допомагали у цьому, зокрема колишньому старшині Дивізії Юрієві Крохмалюкові, за його цінні інформації, і своїй матері Зеновії за постійне підбадьорювання та підтримку.

У наступних 28 розділах, як у фільмі, відкривається ситуація у світі з хвилею нападу Німеччини на Совєтський Союз, на тлі визвольної боротьби українського народу, починаючи від середини XIX століття.

Автор докладно обговорює справу творення Дивізії „Галичина", ролю Українського Центрального Комітету під головуванням проф. Володимира Кубійовича, ставлення до цієї справи обох відламків Організації Українських Націоналістів і т. д.

Ми довідуємось, що Українська Повстанська Армія, спочатку поставившись неґативно до творення Дивізії, пізніше використовувала її як джерело вишколювання упівців та постачання зброї для боротьби проти обидвох напасників — Сталіна і Гітлера. На підставі достовірних джерел бачимо, як неґативно ставився Гітлер до української справи, як він не дозволив назвати Дивізію українською і вимагав, щоб на її чолі був німець. Командувач Дивізії Фріц Фрайтаґ завжди ставився неприхильно до українців у Дивізії, а після програної війни закінчив життя самогубством. Щойно у 1945 році, коли вже наближався кінець гітлерівській Німеччині, Гітлер дозволив створити „Українське Визвольне Військо".

Докладно і живо є описаний бій під Бродами, зокрема повний драматизму прорив із большевицького оточення. Бої з переважаючими совєтськими військами — це образ героїзму і трагізму, із колосальними втратами по обох сторонах.

Після опису бою під Бродами автор насвітлює реорганізацію Дивізії і її долю у Словаччині, Австрії і Юґославії, де наші вояки відважно й успішно змагалися із совєтськими військами та комуністичними партизанами. Після закінчення війни дивізійники потрапили у британський полон і перебували у таборах полонених в Італії. Від видання дивізійників большевикам врятував українських юнаків Папа Пій XII, на інтервенцію „Владики Скитальців", Єпископа Івана Бучка. В книзі, як у невичерпній скарбниці, зустрічаємо перли — описи геройства поодиноких членів Дивізії, включно із священиками, а також в трагічних ситуаціях бідування цивільного населення.

Своєю книжкою, яку читається з великою цікавістю, майор Лоґуш у велетенській мірі прислужився з'ясуванню української боротьби за свободу і державність під час Другої світової війни. Книжка гарно оформлена, у твердій обкладці, має багато фотографій історичної вартости. Її можна набути в ціні 35 долярів, звертаючись на адресу: Schiffer Publishing Ltd., 488 Lower Valley Rd.,, Atglen, PA, 19310.

Якраз в час, коли написано цю коротку рецензію на книгу Михайла Ореста Лоґуша, щоденник „Свобода" з 4-го лютого 1998 року приніс добру статтю „Таємне стає явним", де автор слушно каже, що членів Дивізії не видано Москві тому, що „...переможці були вражені набожністю й побутовою культурою українців, взірцевим порядком табірного життя". Але дивно, що не згадано поіменно тут головної ролі у врятуванні дивізійників Папи Пія XII і Владики Івана Бучка. „Старе добро забувається" — каже українська приповідка...

Едвард Кухар

ПОВІВИ З ЛІСІВ

I

Знищення українського підпілля залишилось в записах польського комуністичного уряду, після Другої світової війни, як „блискуче виконане" Урядом Безпеки (УБ), створеним, на зразок НКВД, поліційним органом Польщі Людової. Зізнання польських бойових формацій, що поборювали український національний спротив: в 1948 році українське підпілля майже вже не існувало на теренах Польщі. Краєвий керівник ОУН-УПА, Ярослав Старух, псевдо „Стяг", вже рік не жив, інші провідники були засуджені і сиділи в тюрмах. Всупереч цим зізнанням, ОУН-УПА в Україні ставили завзятий опір. Не перестали й діяти українські еміґранти за межами України, і їхній провідник Степан Бандера.

Вміжчасі виникла холодна війна між Сходом і Заходом, і українське підпілля стало важливим в очах західніх держав. В короткому часі нав'язала співпрацю британська розвідка. Британці доставляли українцям зброю, радійові передавачі, запевняли вишкіл і перекинення за „залізну завісу". Очевидним стало, що С. Бандера, стараючись продовжити боротьбу за незалежність, докладе всіх зусиль, щоб відновити зв'язок з підпільним рухом в Україні. Зв'язок міг переходити тільки через Польщу, що стратегічно показувалось дещо легшим.

Офіцери НКВД і польського УБ рішили „виручити" ОУН і створити контрольовану ними організацію. Вони сподівалися, що через їхні руки переходитимуть таємні дії ОУН-УПА. Створення цієї мережі мусіло виглядати настільки доцільним, щоб С. Бандера не міг без неї обійтись. Ця операція названа була S-1, очолював її Леон Лапинський, псевдо „Зенон". Походив цей аґент УБ з Любельщини, перед війною скінчив польську військову школу підхорунжого в Луцьку, на Волині. До 1942 року працював як учитель математики в Замості. Потім з'явився у Львові під псевдом „Вороняк", в 1944 році. В 1945-47 роках „Зенон" керував діями Служби Безпеки ОУН в околицях Грубешова. Коли почав „Зенон" Лапинський співпрацю з УБ? Дехто з польських повоєнних письменників, описуючи дії ОУН-УПА, з'ясовує, що „Зенон" спричинив арештування провідника УПА полк. Мирослава Онишкевича-„Ореста" в березні 1948 року. Інші твердять, що „Зенон" почав співпрацю з УБ пізніше. Працю „Зенона" контролював польський майор УБ Станіслав Врублевський, начальник відділу міністерства безпеки Польщі. Над цілістю операції нагляд мало НКВД.

На межі 1948-49 років „Зенон" завзято пробує сконтактуватися із вцілілими членами ОУН-УПА, і провокативно заохочує їх до продовження боротьби. Одиниці з них погоджуються, не знаючи про створення „нової мережі", і потрапляють у пастку. „Зенон" доставляє українським повстанцям гроші та „викрадені" посвідки на звільнення з тюрем. Гірша доля чекала тих, котрі, як Лапинському здавалось, могли викрити його справжнє лице. Їх було таємно арештовано та вивезено в Сибір. Недавно померлий Євген Мартинюк, псевдо „Граб", по довгих роках згадував: „Я ховався під прибраним прізвищем у Варшаві. Стрінувся з „Зеноном" випадково. Коли він мені запропонував співпрацю з ним, я відмовив. Незабаром мене з дружиною заарештувало НКВД і вивезло в Сибір. З Сибіру я вернувся в 1956 році".

„Зенон" зв'язався із С. Бандерою в Мюнхені. Інформації про нову мережу контактів передав Богданові Підгайному, псевдо „Аскольд", шефові військових справ і зв'язків. „Аскольд" вислав в Польщу, через Чехо-Словаччину, трьох зв'язкових: „Богдана" (Михайла Титуса), „Пімсту" (Івана Смаржа) і „Смирного" (Михайла Федака). Вони переказали Лапинському таємний шифр, а також адреси в Західній Европі, куди слід було висилати звіти про діяльність УПА. За формою це мали бути листи, писані до родини, де справжній зміст вписувалося таємним письмом. В цей самий спосіб мюнхенська „централя" мала висилати інструкції на адреси, надані „Зеноном" в Польщі. Узгіднено, що довші звідомлення будуть передавані зв'язковими. „Пімста", котрому „Зенон" приділив до „помочі" агента УБ, псевдо „Славко", весною 1950 року перейшов в Україну. Там мав зв'язатися з керівництвом ОУН-УПА. Післанці „Богдан" і „Смирний" вернулися до Німеччини. Після переслухання їхніх звітів, „Аскольд" вислав, знову через Чехо-Словаччину, наступну групу зв'язкових. Керівник цієї групи Григорій Кисілевський-„Чабан" переказав „Зенонові" наказ відновити мережу зв'язків. Головною ціллю мало бути організування контактів з Україною і збирання розвідувальних даних для англійців. „Чабан" мав перейти в Україну, одначе лишився в Польщі та почав енергійну „діяльність". УБ порахувало його за небезпечного для цілої операції і передало його НКВД. Все відбулось так справно, що члени мережі не знали, чи він був схоплений чи вбитий. Вміло спрямовані відомості з УБ вказували, що він убитий, і це мало заспокоїти українське підпілля: мовляв, „зістав вбитий і не міг зізнавати в суді і видати організацію".

У 1950 році до Польщі прибули ще дві українські боївки. Принесли вони зброю, фотографічні апарати і пошту. В Мюнхен було відправлено дві групи із зізнаннями, переданими „Зеноном". В Німеччину вернулися з України „Пімста" і „Славко". В наступному році англійці вирішили перекинути українських підпільників летунською дорогою. УБ, боячись зміцнення мережі, знищив англійську групу українців. В травні 1951 року чотири парашутисти приземлилися в синявських лісах, недалеко Любачева на Лемківщині. Як згодом засвідчили польські органи безпеки, всі парашутисти згинули, крім одного, його псевдо „Сокіл", котрому вдалось видертись з оточення. Пізніше він згинув в Чехо-Словаччині.

(Закінчення буде)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує

членів і українське громадянство

на ДОПОВІДЬ

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ І ПРАВОСУДДЯ

яку виголосить

д-р БОГДАН ФУТЕЙ

федеральний суддя

що відбудеться

у суботу, 21-го лютого 1998 р. о год. 5-ій веч.

в домі НТШ, при 63 Четверта авеню,
між 9 і 10 вулицями в Ню Йорку

УПРАВА НТШ

**КОНВЕНЦІЙНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у ТОРОНТО**

повідомляє, що

ХОР „ВЕСНІВКА"

(лавреат міжнародного хорового конкурсу у Валії — Европа)

влаштовує

ВЕСНЯНИЙ КОНЦЕРТ

на пошану СТОЧОТИРИЛІТНЬОЇ діяльности

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

та з приводу

34-ої КОНВЕНЦІЇ

що вперше за час існування цієї найстаршої української установи відбудеться в Торонто, Канада

У ПРОГРАМІ КОНЦЕРТУ:

з хором „Веснівка", а також індивідуально в супроводі інструментального ансамблю виступить

видатна канадська солістка ***АЛЕКСІС КОХАН*** *із Вінніпеґу*

Концерт відбудеться

у неділю, 17-го травня, о год. 7-ій веч.

у St. Patrick Church, 141 Mc Call Street, Toronto (біля Art Gallery)

Диригент „Веснівки" – ***КВІТКА ЗОРИЧ-КОНДРАЦЬКА***

Величавий **КОНВЕНЦІЙНИЙ** Бенкет
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

відбудеться

у суботу 16-го травня о години 7-ій веч.
в "Toronto Hilton" готелі

з нагоди

34-ої Конвенції УНС

запрошуємо на бенкет і на концерт

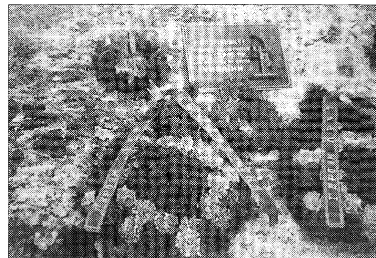
*шановних делегатів і гостей Конвенції
та цілу українську громаду Торонто та околиці*

80-річчя...

(Продовження зі стор. 1)

— Організатором було Всеукраїнське Об'єднання Ветеранів, засноване в 1996 році, що з'єднало ветеранів усіх збройних сил, учасників Визвольних змагань з часів Другої світової війни, що стоять на позиціях української державности. Організаційний комітет відзначення 80-річчя бою під Крутами очолив Ігор Юхновський, голова Всеукраїнського Об'єднання Ветеранів, при співпраці Міністерства Оборони України та інших міністерств, і свято переведено на державному рівні, у двох днях, з яких у першому ми відвідали Крути, а в другому Аскольдову могилу, де поховані полеглі під Крутами.

— А як пройшла точно програма святкувань?

Вінки і пропам'ятна таблиця на місці загибелі в Крутах.

— Вона в загальному була справді вселюдною та величавою. Вже 29-го січня у Крутах було принайменше 2,000 осіб. Прибули представники організацій ветеранів із 27 областей, представники молодечих організацій, як також представники колишніх репресованих і політичних в'язнів. Найбільше зворушлива була, однак, численна участь теперішніх членів різних військових формацій та військових ліцеїв, відділу Національної Ґвардії, військової оркестри, які всі промаршували на чолі колони учасників святкувань від двірця на місце могили.

— Чи всі учасники приїхали поїздом з Києва?

— Для тих цілей був окремий поїзд, що ранком виїхав з Києва, а під вечір повернувся. 11 вагонів було повних учасників. Але крім того приїхали численні автобуси з різних сторін України. Між іншим, як повідомляла львівська преса, звідти вирушив до Крут окремий автобус з представниками молодечих організацій, таких як Пласт, „Сокіл", „Тризуб" та інші, які привезли зі собою горстки землі з Маківки, Личаківського та Янівського кладовищ, де поховані січові стрільці. Молодечі організації і ветерани з 27 обласних організацій зісипали на призначених місцях землю і зложили численні вінки.

— А як пройшло саме святкування на могилі?

— Розпочалося воно співом бандуриста та деклямацією актора Святослава Максимчука. Відтак Митрополит Української Православної Церкви Філарет в сослуженні православних священиків відправив Панахиду та посвятив могилу, таблиці та символи скорботи. Програму розпочав колишній Президент Леонід Кравчук, а далі слідували промови Павла Мовчана, В'ячеслава Чорновола, Івана Біласа, гетьмана козацтва Володимира Муляви, Миколи Лози, голови місцевої адміністрації,

Військові частини зібрані на станції Крути перед вимаршом до могили.

моє слово від Братства кол. Вояків І-ої УД–УНА і від Братства Броди–„Лев", представника Міністерства Оборони, а на кінці І. Юхновського, голови ВОВ, який запропонував, щоб на цьому місці поставити пам'ятник і збудувати шляхи доїзду і в цей спосіб включити його до історичних пам'яток України. Він, як і його передбесідники закликав до того, щоб геройський чин крутянців став прикладом для грядущих поколінь, як доказ правдивої любови і жертви для свого народу.

— Чи після цього справжнього „моря" слів була ще інша програма?

— Після закриття та відспівання національного гимну відбувся перед могилою перемарш військових частин. А відтак учасники роз'їхались домів; хто бажав, скористав з перекуски, яку приготовило військо, а інші від'їхали поїздом до Києва, де в год. 6-ій вечора відбувся в Палаці Мистецтв концерт, присвячений 80-річчю героїчного подвигу української молоді під Крутами. Концерт влаштували спільно Міністерство Оборони України з Товариством „Просвіта" та Головним Управлінням Культури адміністрації Києва.

— Яка була програма другого дня святкувань?

— 30-го січня відбулася ранком збірка учасників коло Арсеналу. Прибули військові відділи та школи, ветерани, молодь, громадянство і спільно проведено святочний похід на Аскольдову могилу, де поховані герої Крут. Там католицьке священство на чолі з двома єпископами відправило Панахиду, а святочну програму відкрив П. Мовчан. Військова оркестра відіграла національний гимн, а від міської адміністрації говорив І. Тимцій. Далі до слова приступили останній президент УНР в екзилі Микола Плавюк, від Руху в Києві Ярослав Федорин, полковник Роман Саляк, комендант військового ліцею у Львові ім. героїв Крут, полк. Е. Лупаков, віцесержант військової школи Бойчук і учень 9-ої кляси військової школи у Львові Шевченко. Чергу промовців закінчив голова Об'єднання ОУН–УПА М. Зеленчук. Заключне слово виголосив голова комітету І. Юхновський, підкреслюючи історичне значення річниці та заявив ще раз, що Крути

Учні військової школи в поході вулицями Києва на Аскольдову могилу.

(Закінчення на стор. 4)

МАРИНА АНТОНОВИЧ-РУДНИЦЬКА

померла 16-го грудня 1997 року в Монтреалі, Канада.

**ОП НТШ у Вашінґтоні, ДК
ділиться з громадянством сумною вісткою,
що 1-го лютого 1998 р. відійшов у вічність, на 91-му році життя, наш довголітній член Осередку**

**бл. п.
інженер**
МИРОСЛАВ РАКОВСЬКИЙ

Покійний належав до проводу Вашінґтонського Осередку НТШ і був його секретарем в роках 1985-1988.

Родині і приятелям покійного висловлюємо наші щирі співчуття

Уповажнений ОП НТШ у Вашінґтоні

ІЛЯРІОН КАЛИНЕВИЧ

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в суботу 7-го лютого 1998 р. у Філядельфії, Па., несподівано упокоївся в Бозі наш невіджалуваний МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО

бл. п.
МИКОЛА ДОБРЯНСЬКИЙ

Залишені у смутку:
дружина — РОЗАЛІЯ
дочка — БОГДАНКА з чоловіком
внуки — ДЕЙНА І БРАЄН
родина в Україні.

ПАНАХИДА — четвер 12-го лютого 1998 р. о год. 9-ій ранку в похоронному заведенні Насевича при 109 E. Tabor Rd., а св. Літургія в церкві св. Йосафата, а опісля на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Па.

**УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ділиться сумною вісткою з громадянством, що 9-го лютого 1998 р. упокоїлася в Бозі після тяжкої недуги**

**бл. п.
проф. д-р**
ЗЕНОВІЯ СОХОР ПЕРРІ

професор політології в Кларк університеті у Вустері, Масс., довголітній науковий співробітник Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, викладач Літньої школи Українознавства в Гарвардському Університеті, автор наукових праць і активна діячка американських, українських та міжнародних наукових організацій і установ.

Родині покійної, чоловікові Дейвидові Перрі, дочці Катрусі, матері Марії Сохор і сестрі Лесі Сохор Ґрегам і дальшій родині висловлюємо глибоке співчуття.

**ДИРЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ
ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

Професори, співробітники, працівники і студенти Українського Гарварду

Ділимось сумною вісткою з родиною, приятелями і друзями праці, що в неділю 8-го лютого 1998 р. по важкій недузі відійшла у вічність наша найдорожча і незабутня ДОНЯ, ДРУЖИНА, СЕСТРА і КУЗИНКА

**бл. п.
проф. д-р**
ЗЕНЯ СОХОР-ПЕРРІ

нар. 23-го жовтня 1943 р., Броди, Україна.

ПАНАХИДА буде відслужена в п'ятницю, 13-го лютого 1998 р. о год. 7-ій веч. в Морріс Фюнерал Гоме, 40 Мейн стр., Савтсборо Масс. Тел.: (508) 485-4111.

ПОХОРОННІ відправи в суботу, 14-го лютого 1998 р. о год. 10-ій в українській католицькій церкві Царя Христа, 146 Форест Гілс, Франклін Парк, Бостон, відправить о. Ярослав Налисник, тел. (617) 522-9720,

ПОХОРОН з церкви на цвинтар Савтсборо Рурал Семетери, Ровт 85 дещо на південь від Мейн стр., коло 1-ої год.

ПОМИНКИ в суботу по похороні, о год. 2-ій у Фестівал Голл, Конгреґайшонал Чирч, в сусідстві Тавн Голл.

Горем прибиті:
мама — МАРІЯ СОХОР
муж — ДАВИД ПЕРРІ
донечка — КАТРУСЯ ПЕРРІ
сестра — ЛЕСЯ ҐРАГЕМ з мужем ПЕТРОМ і дітьми
кузинки — ІРЕНА КУЗЬМА з мужем ГРИГОРОМ з дітьми і внуками
— ХРИСТЯ МЕДИЦЬКА
кузини — БОГДАН ОКОЛІТА з дружиною МІРЯМ з дітьми і внуками
— ДАНИЛО МЕДИЦЬКИЙ з дружиною ДЖАНІС і дітьми
родина в Україні й Англії.

**Замість квітів просимо складати пожертви на:
Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля, 272 Шорт Гіллс рд., Шорт Гіллс, Н. Дж. 07078**

Союз Українок Америки — Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля, 108 Друга аве., Ню Йорк, Н.Й. 10003.

ВЕРХОВНИЙ СУД ПЕРУ ЗЛІКВІДУВАВ легальну перешкоду для президента Альберта Фуджіморі втретє кандидувати на це високе державне становище. Перуанська конституція забороняє більше, як дві послідовні каденції, одначе прихильники президента А. Фуджіморі твердять, що це правило не відноситься у цьому випадку, бо воно має свій початок з новою конституцією, котра писалася під час другої каденції президента.

У СЕРЕДУ 11-ГО ЛЮТОГО, невеликий на зріст член японської олімпійської дружини 23-річний Гіроясу Шімізу зумів захистити честь своєї країни, здобуваючи для Японії, на зимовій Олімпіяді в Нагано, першу золоту медалю у змаганнях 500-метрової швидкої їзди на ковзанах. Він став негайно героєм свого народу, даючи своїй країні можливість радіти після різних неприємних подій — політичних скандалів і економічного занепаду. З цієї нагоди, що Г. Шімізу став першуном у згаданому роді спорту, ціла Японія попала в екстазу радости та піднесення, друковано окремі газетні видання, наспіли особисті ґратуляції від прем'єр-міністера та імператорської родини.

У ВІВТОРОК, 10-ГО ЛЮТОГО, незалежний прокуратор Кеннет Старр викликав на зізнання перед федеральною лавою присяжних Маршу Луїс, маму Моніки Левінскої. Причиною її виклику на зізнання, згідно з адвокатами, були звукозаписні стрічки, де М. Левінска своїй приятельці Лінді Трипп розповідає, що вона завжди радилася зі своєю мамою в справах щодо своїх стосунків з Президентом. Виглядає, що зізнання матері мали якийсь вплив на дочку, бо зразу після її дво і пів годинних зізнаннях, Вілліям Ґінзбирґ, адвокат М. Левінскої, натякнув, що вона також готова, коли буде покликана, зізнавати перед лавою присяжних.

80-річчя...

(Закінчення зі стор. 3)

мають у майбутньому бути визначені на карті України, як історичне місце. Тепер на цьому місці стоїть могила-курган, що її поставлено в 1996 році заходами і на пропозицію галицького Братства колишніх вояків І-ої УДУНА станиці Дрогобича, кошти якого покрило Братство Охорони Воєнних Могил „Броди–Лев" в Ню Йорку. На закінчення святкувань відбувся на Аскольдовій могилі концерт учнів військового ліцею у Львові.

Ю. Ференцевич на кінці своєї вечерньої розповіді підкреслив, що ініціятиву до тих відзначень дало Всеукраїнське Об'єднання Ветеранів, до якого, як відомо, належать усі, без виїмку, українські ветерани.

Його загальне враження із святкувань було дуже позитивне, зокрема, що в ньому так численно взяли участь військові частини та різні військові школи, як і представники молодечих організацій. Не було, на жаль, ані в Крутах, ані на Аскольдовій могилі представників Уряду України, хоча про перебіг відзначення 80-річниці бою під Крутами передавало програму і радіо, і телевізія.

Хрест на Аскольдовій могилі.

Камінь...

(Закінчення зі стор. 2)

можливе, щоб масово увійти в склад Верховної Ради і паралізувати працю парляменту, іншими словами — підривати основи держави?

Нічого подібного. Демократичні партійні лідери, замість вести належну і так потрібну виборчу кампанію серед широкого населення, освідомлювати народ про небезпеку, яка висить над Україною, все ще радяться, говорять і плянують. Якихось корисних познак на об'єднання, принаймні на час виборів, досі нема! Замість єдиного фронту маємо кілька різних блоків, що йдуть до виборів самостійно. І як воно не дивно, майже всі лідери демократичних партій — колишні політичні в'язні, яких за їх націоналізм, любов до України мучили в концентраційних таборах і катували. І там вони виступали солідарно, а нині не можуть знайти спільної мови, щоб об'єднано піти до виборів і не допустити лівих до перемоги.

Не вміють чи не бажають ці лідери перебороти в собі власні амбіції і поставити добро нації і держави понад все інше?

Слово „патрія" а не „партія" має бути передусім, бо „в началі було слово". Пам'ятаймо про вгорі наведений афоризм, що тільки відданою, жертовною, наполегливою і постійною працею можемо осягнути мету і пробити „камінь", який тяжить колодою у наших стремліннях закріпити українську державну незалежність і самостійність.

Тож, за словами Івана Франка, пробиваймо цю скалу, щоб Україна була тепер і на майбутнє — міцною державою!

Л. Кучма...

(Закінчення зі стор. 1)

Щербань зареаґував на нараду так: „В мене склалося враження, що у Президії сидять підприємці, а у залі — чиновники. І вони все знають, все сльози ллють, що сьогодні все так погано. Так чого ж ви нічого не робите, якщо все так погано!". Вихід він вбачає у сприятливих для підприємництва законах і в більшій економічній самостійності реґіонів і міст.

Віцепрезидент Спілки Малих, Середніх і Приватизованих Підприємств Вячеслав Биковець вважає, що підприємництво в Україні помре, якщо ще кілька місяців існуватимуть непомірні податки і хабарництво.

Голова Спілки Орендарів та Підприємців Віктор Хмільовський сказав, що підприємці повинні об'єднуватися для того, щоб впливати на ухвалення сприятливих для економіки законів. А радник Президента України з економічних питань Олександер Пасхавер зазначив, що „суспільство ще не досить тисне на державу, щоб вимагати у неї сприяння розвиткові підприємництва".

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

• ПРАЦЯ •

• РІЗНЕ •

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻